

Spauda ir informacija

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas

PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 14/21

2021 m. vasario 3 d., Liuksemburgas

Sprendimas sujungtose bylose C-155/19 ir C-156/19
*Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC) ir Consorzio Ge.Se.Av. S.c.arl /
De Vellis Servizi Globali Srl*

Nacionalinei sporto federacijai, kaip antai Italijos futbolo federacijai, gali būti privalomos viešųjų pirkimų taisyklės, kai ji vykdo su bendruoju interesu susijusią veiklą, kuri nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio

Vis dėlto tam būtina, kad tokios teisinį subjektiškumą turinčios federacijos atžvilgiu viešosios valdžios institucijos, kaip antai Italijos nacionalinio olimpinio komiteto, vykdoma priežiūra būtų tokia, kad leistų daryti įtaką federacijos sprendimams viešųjų pirkimų srityje

*Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC) (Italijos futbolo federacija) surengė derybas, siekdama sudaryti sutartį dėl trejus metus teiktinų nešimo paslaugų, reikalingų lydint nacionalines rinktines per jų keliones ir federacijos sandėlyje. Pasibaigus šioms deryboms, vienas iš dalyvių, kuris buvo pakviestas jose dalyvauti, bet su kuriuo sutartis nebuvo sudaryta, apskundė *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija) tų derybų vykdymo tvarką. To dalyvio teigimu, FIGC turi būti laikoma viešosios teisės reglamentuojamu subjektu ir dėl to privalėjo laikytis viešųjų pirkimų teisės aktuose numatytą viešumo taisyklių.*

*Tribunale amministrativo regionale per il Lazio patenkinus skundą ir panaikinus sprendimą sudaryti nagrinėjamą sutartį, FIGC ir subjektas, su kuriuo nuspręsta sudaryti sutartį, šio teismo sprendimą apeliacine tvarka apskundė *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba, Italija). Tame teisme jie, be kita ko, ginčijo prielaidą, kad FIGC turėjo būti kvalifikuojama kaip „viešosios teisės reglamentuojamas subjektas“.*

Būtent tokiomis aplinkybėmis *Consiglio di Stato* nutarė pateikti Teisingumo Teismui du prejudicinius klausimus dėl viešųjų pirkimų direktyvos¹. Šis teismas norėjo išsiaiškinti, **ar FIGC tenkina šioje direktyvoje numatytas sąlygas, kad ją būtų galima kvalifikuoti kaip „viešosios teisės reglamentuojamą subjektą“ ir dėl to kaip privalėjusią taikyti viešųjų pirkimų taisykles.** Konkrečiai tariant, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašė išsiaiškinti, pirma, sąlygą, kad „viešosios teisės reglamentuojamas subjektas“ turi būti įsteigtas siekiant konkretaus tikslo – tenkinti bendrojo intereso poreikius, kurie nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio², ir, antra, sąlygą, kad tokio subjekto valdymas turi būti prižiūrimas viešosios valdžios institucijos³.

Teisingumo Teismo vertinimas

Visų pirma Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Italijoje bendrojo intereso veiklą, kurią sudaro **sportas, vykdo visos nacionalinės sporto federacijos, atlikdamos joms nacionalinės teisės aktuose aiškiai pavestus viešojo pobūdžio uždavinius**, bet atkreipė dėmesį, kad nemažai šių uždavinių yra nepramoninio ar nekomercinio pobūdžio. Tuo remdamasis jis padarė išvadą, kad **jeigu nacionalinė sporto federacija, kaip FIGC, iš tikrųjų vykdo tokius uždavinius, ji gali būti laikoma įsteigta siekiant konkretaus tikslo – tenkinti bendrojo intereso poreikius, kurie nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio.**

¹ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014, p. 65).

² Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto a papunktis.

³ Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto c papunktis

Teisingumo Teismas patikslino, kad šios išvados negali paneigti tai, kad FIGC, pirma, turi privatinės teisės reglamentuojamos asociacijos teisinę formą ir, antra, be nacionalinės teisės aktuose išsamiai išvardytų bendrojo intereso veiklos rūšių, vykdo ir kitą veiklą, kuri sudaro didžiąją visos jos veiklos dalį ir kurią ji pati finansuoja.

Dėl klausimo, **ar nacionalinės sporto federacijos valdymas laikytinas prižiūrimu viešosios valdžios institucijos, kaip antai nagrinėjamu atveju *Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI)* (Italijos nacionalinis olimpinis komitetas)**, Teisingumo Teismas konstatavo, kad viešojo administravimo institucija, kuriai iš esmės pavesta nustatyti sporto srities taisykles, tikrinti jų tinkamą taikymą ir imtis veiksmų tik organizuojant varžybas ir paruošimą olimpinėms žaidynėms, nereglamentuojant įvairių sporto šakų organizacijų kasdienių organizavimo ir veiklos aspektų, iš pirmo žvilgsnio negali būti laikoma hierarchine institucija, tinkama kontroliuoti ir administruoti nacionalinių sporto federacijų valdymą. Jis pridūrė, kad Italijos nacionalinėms sporto federacijoms suteikta valdymo autonomija **a priori paneigia aktyvią CONI vykdomą priežiūrą, kuri jam leistų daryti įtaką nacionalinės sporto federacijos, kaip antai FIGC, valdymui būtent viešojo pirkimo sutarčių sudarymo srityje.**

Vis dėlto Teisingumo Teismas nurodė, kad **tokia prezumpcija gali būti paneigta**, jei įrodoma, kad dėl įvairių CONI turimų įgaliojimų FIGC atžvilgiu atsiranda tokia šios federacijos priklausomybė nuo CONI, kad jis gali daryti įtaką jos sprendimams viešųjų pirkimų srityje..

Teigdamas, **kad prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turės patikrinti, ar yra tokia priklausomybė, leidžianti daryti tokią įtaką**, Teisingumo Teismas pateikė paaiškinimų, kurie šiam teismui padėtų priimti savo sprendimą. Šiame kontekste Teisingumo Teismas nurodė, be kita ko, kad siekiant nustatyti, ar CONI aktyviai prižiūri FIGC valdymą ir daro įtaką jos sprendimams viešųjų pirkimų srityje, reikia bendrai išnagrinėti įvairius įgaliojimus, kuriuos CONI turi FIGC atžvilgiu.

Be to, jis pažymėjo, kad **nusprendus, jog CONI vykdo nacionalinių sporto federacijų valdymo priežiūrą**, tai, jog pastarosios dėl CONI pagrindiniuose organuose sudaromos daugumos daro įtaką jo veiklai svarbu tik tuo atveju, **jeigu galima įrodyti, kad kiekviena nacionalinė sporto federacija, vertinama atskirai, gali daryti reikšmingą įtaką CONI jos atžvilgiu vykdomai valdymo priežiūrai ją atsverdamos**, ir dėl to tokia federacija atgauna valdymo laisvę.

PASTABA: Prašyme priimti prejudicinį sprendimą valstybių narių teismai, nagrinėdami juose iškeltą bylą, gali pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar Sąjungos teisės akto galiojimo. Teisingumo Teismas nenagrinėja nacionalinės bylos. Remdamasis Teisingumo Teismo sprendimu šią bylą turi išspręsti nacionalinis teismas. Šis sprendimas taip pat privalomas kitiems nacionaliniams teismams, nagrinėjantiems panašias problemas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

[Visas sprendimo tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127